

Sygn. akt II AKa 174/20

Lublin, dnia 27 kwietnia 2021 roku

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Apelacyjny w Lublinie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący - sędzia	SA Jacek Michalski (sprawozdawca)
Sędziowie:	SA Grażyna Jakubowska SA Wojciech Zaręba
Protokolant	st. sekretarz sądowy Agnieszka Jarzębkowska

przy udziale prokuratora Roberta Czochry

po rozpoznaniu w dniu 13 kwietnia 2021 roku

sprawy **F. B.** syna R. i U. z domu W. urodzonego (...) w L.

oskarżonego o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i innych

z powodu apelacji wniesionych przez prokuratora i obrońców oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie

z dnia 4 marca 2020 roku, sygn. akt IV K 540/18

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób , że :

a/ F. B. w granicach czynu zarzucanego mu w punkcie I aktu oskarżenia uznaje za winnego tego, że w okresie od dnia 8 kwietnia 2017 roku do dnia 6 listopada 2017 roku daty dziennej bliżej nieustalonej w L. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić R. B. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 15.560,96 złotych w ten sposób, iż wiedząc, że nieustalona osoba w nieustalonych okolicznościach dopisała na dokumencie uprawniającym do otrzymania sumy pieniężnej w postaci weksla in blanco z dnia 18 kwietnia 2016 roku opatrzonego podpisem R. B. (1) , który to dokument pokrzywdzony uprzednio przekazał P. B. celem zabezpieczenia umowy pożyczki na kwotę 5000 złotych pismem ręcznym „ B. P.” oraz indos „ ustępuje bez obliga na okaziciela” i wypełniła przedmiotowy weksel niezgodnie z wolą podpisanego, wpisując datę i miejsce wystawienia weksla, termin płatności oraz kwotę z weksla niezgodnie z wolą pokrzywdzonego , użył tak podrobionego weksla jako autentycznego puszczając go w obieg poprzez przekazanie takiego weksla adw. S. F., który na mocy udzielonego mu pełnomocnictwa skierował do R. B. (1) pisemne wezwanie do zapłaty kwoty weksla wraz z należnościami ubocznymi datowane na dzień 31 października 2017 roku, czym wprowadził pokrzywdzonego w błąd co do nabycia praw z weksla lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na postawę pokrzywdzonego, który to czyn wyczerpuje dyspozycję art. 13§1 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k. w zb. z art. 270§2 k.k. w zb. z art. 310§2 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.,

b/ F. B. w granicach czynu zarzucanego mu w punkcie II aktu oskarżenia uznaje za winnego tego, że w okresie od dnia 8 kwietnia 2017 roku do dnia 20 listopada 2017 roku daty dziennej bliżej nieustalonej w L. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić M. W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 6420,62 złotych w ten sposób, iż wiedząc, że nieustalona osoba w nieustalonych okolicznościach dopisała na dokumencie uprawniającym do otrzymania sumy pieniężnej w postaci weksła in blanco z dnia 12 października 2015 roku opatrzonego podpisem M. W. , który to dokument pokrzywdzony uprzednio przekazał P. B. celem zabezpieczenia umowy pożyczki na kwotę 1000 złotych pismem ręcznym „ B. P.” oraz indos „ ustępuje bez obliża na okaziciela” i wypełniła przedmiotowy weksel niezgodnie z wolą podpisanego, wpisując datę i miejsce wystawienia weksła, termin płatności oraz kwotę z weksła niezgodnie z wolą pokrzywdzonego , użył tak podrobionego weksła jako autentycznego razem z wekslem in blanco z dnia 1 grudnia 2015 roku opatrzonego podpisem M. W., który został niezgodnie z wolą podpisanego opatrzony datą i miejscem wystawienia weksła, terminem płatności oraz kwotą z weksła i posłużył się takim wekslem puszczając go w obieg razem z wekslem z dnia 12 października 2015 roku poprzez przekazanie takiego weksła adw. S. F., który na mocy udzielonego mu pełnomocnictwa skierował do M. W. pisemne wezwanie do zapłaty kwoty weksła wraz z należnościami ubocznymi datowane na dzień 6 listopada 2017 roku, czym wprowadził pokrzywdzonego w błąd co do nabycia praw z weksła lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na postawę pokrzywdzonego, który to czyn wyczerpuje dyspozycję art. 13§1 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k. w zb. z art. 270§2 k.k. w zb. z art. 310§2 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.,

c/ na podstawie art. 91§1 k.k. w zw. z art. 310§2 k.k. w zw. z art. 11§3 k.k. za obydwie przypisane F. B. czyny wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 91§1 k.k. w zw. z art. 33§2 k.k. wymierza mu karę grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 100 (sto) złotych,

d/ na podstawie art. 69§1 i 2 k.k. i art. 70 §1 k.k. warunkowo zawiesza wykonania wymierzonej F. B. kary pozbawienia wolności na okres próby 2 (dwóch) lat;

e/ zasądza na rzecz Skarbu Państwa od oskarżonego F. B. kwotę 4180 (cztery tysiące sto osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty za obie instancje;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza na rzecz Skarbu Państwa od oskarżonego F. B. kwotę 20 (dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu wydatków postępowania odwoławczego.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 174/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	3	
1CZĘŚĆ WSTĘPNA		

o.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 4 marca 2020 roku w sprawie IV K 540/18

0.11.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

prokurator i obrońcy oskarżonego F. B.

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.11.3. Granice zaskarżenia

0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

0.11.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

1Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

0.12.1. Ustalenie faktów

0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
		F. B.	Niemożność ustalenia czasu złożenia na przedmiotowych wekslach podpisu „ P. B.” pod drukiem „ ustępuje bez obliga”	Opinia uzupełniająca biegłego M. O. (1) k – 848v-849)	
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
	F. B.	Złożenie przez świadka R. B. (2) podpisu „ P. B.” na przedmiotowych wekslach pod drukiem „ ustępuje bez obliga”	Zeznania świadka R. B. (2)	K – 856-857	

0.12.2. Ocena dowodów

0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
	Opinia uzupełniająca biegłego M. O. (1)(k – 848v-849)	Opinia uzupełniająca biegłego M. O. (1) jest w zakresie faktu niemożności ustalenia czasu złożenia podpisów „ P. B.” na przedmiotowych wekslach jest jasna , pełna , logiczna i nie zawiera wewnętrznych sprzeczności. Sąd Apelacyjny w Lublinie w pełni podzielił jej treść i wnioski

0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
	Zeznania świadka R. B. (2) (k – 846-847)	Zdaniem Sądu Apelacyjnego w Lublinie zeznania świadka R. B. (2) odnośnie złożenia przez niego podpisów „ P. B. „ na przedmiotowych wekslach są niewiarygodne. Podane przez niego okoliczności ich złożenia rzekoma na prośbę chorego P. B. jak i okoliczności opieki nad nim przez R. B. (2) w ostatnich miesiącach życia należy uznać za nieprawdziwe. Nie sposób oprzeć się wrażeniu, iż zeznania R. B. (2) – ojca oskarżonego F. B. – zostały złożone na użytek niniejszej sprawy w celu pomocy uniknięcia przez oskarżonego odpowiedzialności karnej. Wskazuje na to zarówno nielogiczność

i niegodność z doświadczeniem życiowym treści zeznań świadka na okoliczność złożenia przez niego podpisów (rzekomo na prośbę P. B. , który miał w okresie choroby wypełniać i zmuszać innych do wypełniania dużych ilości dokumentów) jak i moment pojawienia się tegoż świadka – dopiero na etapie postępowania odwoławczego i podane przez niego okoliczności dowiedzenia się o niniejszej sprawie.

1STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków	
Lp.	Zarzut
	<p>Apelacja prokuratora</p> <p>Zarzuty punkty I – II (apelacja k – 798-803)</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny	
Ad I/ zarzut błędu w ustaleniach faktycznych zawarty w apelacji prokuratora a sprowadzający się do , iż to oskarżony P. B. osobiście podrobił dokumenty w postaci weksli in blanco z dnia 18 kwietnia 2016 roku opatrzonego podpisem R. B. (1) i z dnia 12 października 2015 roku opatrzonego podpisem M. W. przez nakreślenie pismem ręcznym podpisu „ P. B.” i wypełnił te dokumenty jest niezasadny. Zarzut ten jest ściśle związany z zarzutami zawartymi w apelacjach obrońców oskarżonego F.	

B. i zostanie omówiony łącznie z nimi w dalszej części uzasadnienia.

Ad II/ Zarzut ten sprowadzający się faktycznie do zakwestionowania zastosowania przez Sąd Okręgowy w Lublinie wobec oskarżonego F. B. instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary jest , wobec zmiany przez Sąd Apelacyjny w Lublinie opisu czynów przypisanych oskarżonemu F. B. i zmiany ich kwalifikacji oraz zmiany wymiaru kary częściowo nieaktualny.

Niemniej jednak , odnosząc się ściśle do jego treści, należy uznać go za zasadny.

Sąd Okręgowy w Lublinie wymierzył F. B. za ciąg czynów zakwalifikowanych z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k. w zb. z art. 270§2 k.k. w zb. z art. 310§1 k.k. w zb. z art. 310§2 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. kary pozbawienia wolności przy zastosowaniu instytucji nadzwyczajnego ich złagodzenia , tj. art. 60§2 k.k. i art. 60§ 6 pkt. 2 k.k. a więc kary poniżej dolnej granicy zagrożenia ustawowego. Jeśli chodzi o karę pozbawienia wolności to właśnie taki jej wymiar i formę , tj. bezwzględną karę bez warunkowego zawieszenia jej wykonania Sąd Okręgowy w Lublinie uznał za karę , która spełni swe funkcje wychowawcze i zapobiegawcze w zakresie prewencji indywidualnej w stosunku do tegoż oskarżonego, jak i w zakresie prewencji generalnej (uzasadnienie k – 792-792v)).

Przepis art. 60 § 2 k.k. zawiera wskazanie trzech przesłanek, które w szczególności uzasadniają zastosowanie nadzwyczajnego złagodzenia kary na określonej w nim podstawie.

Są nimi:

popojednanie się pokrzywdzonego ze sprawcą, naprawienie szkody lub uzgodnienie sposobu naprawienia szkody;

2) postawa sprawcy, zwłaszcza jego starania o naprawienie szkody lub zapobieżenie jej;

3) w sytuacji gdy miało miejsce przestępstwo nieumyślne – fakt poniesienia przez sprawcę lub jego najbliższego uszczerbku w związku z popełnionym przestępstwem.

Wymienione trzy przesłanki mają wyłącznie charakter przykładów. Możliwe jest zaistnienie również innych okoliczności uzasadniających przekonanie, że nawet najniższa kara wymierzona sprawcy byłaby niewspółmiernie surowa.

Zauważyć w tym miejscu należy, że szczególnie uzasadniony wypadek w rozumieniu art. 60§2 k.k. zachodzi wtedy, gdy istnieją liczne okoliczności łagodzące w samym czynie, właściwości zaś i warunki osobiste sprawcy, jego sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie po jego popełnieniu zasługują na szczególnie pozytywną ocenę (wyrok SN z 12.05.1978 r., V KR 72/78, OSNPG 1979/2, poz. 19). Przy ocenie, czy zachodzi „szczególnie uzasadniony wypadek”, należy zatem brać pod uwagę dyrektywy wymiaru kary określone w przepisie art. 53 k.k.

W sprawie niniejszej Sąd Okręgowy w Lublinie stosując tę instytucję wobec oskarżonego F. B. jako przesłanki jej stosowania wskazał na wcześniejszą niekaralność oskarżonego, zakończenie działania w fazie usiłowania oraz wartość mienia narażonego na bezprawne

wyludzenie (k - 792).
Sąd w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku stwierdził , iż te okoliczności wskazują na jednostkowy charakter czynu oskarżonego a dotychczasowa linia jego życia uzasadnia zastosowanie tej instytucji (uzasadnienie k - 792-792v). .

W ocenie Sądu Apelacyjnego w Lublinie w tej konkretnej sytuacji to rozumowanie nie zasługuje na aprobatę. Okoliczności cytowane przez Sąd Okręgowy w Lublinie nie uzasadniają stosowania tej instytucji wobec oskarżonego F. B.. Fakt niekaralności nie jest przecież okolicznością wyjątkową – stanowi raczej zasadę – i jako taki nie może być przesłanką stosowania nadzwyczajnego złagodzenia kary. Fakt , że działanie oskarżonego zakończyło się w fazie usiłowania nie jest żadną zasługą oskarżonego lecz działań podjętych przez pokrzywdzonych. Wartość mienia narażona na bezprawne wyludzenie – kilka tysięcy złotych - też nie może być określona jako znikoma.

Niemniej jednak , jak wcześniej powiedziano, wobec zmiany przez Sąd Apelacyjny w Lublinie opisu czynów przypisanych oskarżonemu F. B. , zmiany ich kwalifikacji oraz zmiany wymiaru kary zarzut ten jest częściowo nieaktualny.

Wniosek

Wnioski o zmianę zaskarżonego wyroku i wydanie orzeczenia reformatoryjnego przez określenie przypisanych F. B. czynów w kształcie opisanym w punktach I i II aktu oskarżenia oraz wymierzenie oskarżonemu na podstawie art. 310§1 k.k. w zw. z art. 11§3 k.k. w zw.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

z art. 91§1 k.k. kary 6 lat pozbawienia wolności oraz 280 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na 110 złotych		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Ocena wniosków apelacyjnych wynika z analizy zebranego w sprawie materiału dowodowego w kontekście postawionych orzeczeniu Sądu I instancji zarzutów w środку zaskarżenia (częściowo wcześniejsza częściowo dalsza część uzasadnienia).		
1STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	Apelacja obrońcy F. B. adw. F. P. – punkty 1 – 2 (k – 806-810) oraz apelacja obrońcy F. B. adw. S. F. – punkty I – V i dodatkowo punkty 1-3 (k – 825-831)	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Przechodząc odo omówienia apelacji obrońców oskarżonego F. B. i częściowo prokuratora przed wszystkim stwierdzić trzeba, że w sprawie niniejszej bardzo ważnym , żeby nie powiedzieć kluczowym, jest ustalenie faktu czy oskarżony F. B. podrobił przedmiotowe weksle		

nakreślając na nich pismem ręcznym podpis „P. B.”.

Sąd Okręgowy w Lublinie dokonując ustaleń faktycznych w tym zakresie stwierdził, iż to oskarżony F. B. nakreślił na przedmiotowych wekslach nazwisko „B.” i wiedząc o tym, że nieustalona osoba w nieustalonych okolicznościach dopisała imię „P.” oraz dopisała indos „ustępuje bez obliga na okaziciela” i wypełniła przedmiotowe weksle niezgodnie z wolą pokrzywdzonych, użył tak podrobionego weksla, jako autentycznego puszczając go w obieg, czym wprowadzał pokrzywdzonych w błąd co do nabycia praw z weksla lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagą na postawę pokrzywdzonych (okoliczność bezsporna – wyrok k – 771-773).

Stanowisko swoje szeroko uzasadnił (pisemne motywy wyroku k – 785-788). Nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego F. B., iż on nie dopuścił się podrobienia przedmiotowych weksli w żadnym zakresie a na podstawie swego ustalenia wskazywał na opinię biegłej J. G. oraz na opinię biegłego W. S. (1) i opinię Laboratorium (...) pisma i dokumentów – Biuro (...) w L., które zdaniem Sądu I instancji, nie są sprzeczne z opinią biegłej J. G..

Innych dowodów w zakresie złożenia podpisów na przedmiotowych wekslach nie było – w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Lublinie zeznawał w tym przedmiocie świadek R. B. (2) lecz Sąd nie dał wiary jego zeznaniom (wcześniejsza część uzasadnienia).

Stanowisko Sądu Okręgowego w Lublinie kontestowali zarówno prokurator, jak i obrońcy F. B..

Prokurator , stawiając zarzut błędu w ustaleniach faktycznych , wniósł o ustalenie iż to oskarżony P. B. osobiście podrobił dokumenty w postaci weksli in blanco z dnia 18 kwietnia 2016 roku opatrzonego podpisem R. B. (1) i z dnia 12 października 2015 roku opatrzonego podpisem M. W. przez nakreślenie pismem ręcznym podpisu „ P. B.” i wypełnił te dokumenty – powoływał się w tym przedmiocie na opinię biegłej J. G..

Obrońca oskarżonego F. B. adw. F. P. w swej apelacji kontestował przedmiotowe ustalenie Sądu I instancji stawiając zarzuty obrazy przepisów postępowania a mianowicie art. 7 k.p.k. przy ocenie dowodów w postaci wyjaśnień oskarżonego oraz opinii biegłych J. G. i W. S. (2) i błędu w ustaleniach faktycznych przez ustalenie , iż to F. B. nakreślił podpisy na przedmiotowych wekslach chociaż biegli opiniujący w sprawie tego nie stwierdzili. (apelacja punkty 1 -2 k – 806-810).

Obrońca oskarżonego F. B. adw. S. F. także nie zgodził się z ustaleniami Sądu Okręgowego w Lublinie stawiając szereg zarzutów obrazy przepisów prawa procesowego dotyczących oceny opinii biegłych J. G. i W. S. (2) (apelacja k – 813-818).

Zdaniem Sądu Apelacyjnego w Lublinie , by rozstrzygnąć zasadność zarzutów składanych przez strony, należy prześledzić procedowanie Sądu I instancji przy przeprowadzaniu tych dowodów oraz przeanalizować ich ocenę dokonaną przez ten Sąd.

I tak w trakcie postępowania przygotowawczego został dopuszczony dowód z opinii biegłego z Laboratorium Kryminalistycznego KWP L. J. G. , która stwierdziła , iż podpis (...) na wekslu wystawionym w dniu 18 kwietnia 2016 roku złożył **prawdopodobnie** F. B. (opinia k – 118-126).

Następnie w trakcie postępowania przygotowawczego został dopuszczony dowód z opinii kolejnego biegłego z Laboratorium Kryminalistycznego KWP L. M. B. , która stwierdziła , iż podpis „ P. B.” na wekslu wystawionym w dniu 18 kwietnia 2016 roku złożył F. B. (opinia k – 135-157).

Także w trakcie postępowania przygotowawczego został dopuszczony dowód z opinii kolejnego biegłego z Laboratorium Kryminalistycznego KWP L. M. B. , która stwierdziła , iż podpis „ P. B.” na wekslu wystawionym w dniu 12 października 2015 roku złożył F. B. (opinia k – 294-316, 394-400).

Na rozprawie w dniu 29 marca 2019 roku Sąd Okręgowy w Lublinie postanowieniem stwierdził , iż na podstawie art. 196§3 k.p.k. istnieją powody osłabiające zaufanie do bezstronności biegłego M. B. i zachodzi potrzeba powołania innego biegłego (k – 503v).

Na tej samej rozprawie opinie uzupełniającą złożyła biegła J. G. , która potwierdziła treść i wnioski opinii pisemnej w sprawie niniejszej (opinia uzupełniająca k – 506-508v) a Sąd I instancji dopuścił kolejny dowód z opinii tej biegłej (k – 510v).

W wyniku tego postanowienia biegłe z Laboratorium Kryminalistycznego KWP L. J. G. i M. S.

sporządziły opinię na piśmie (opinia k – 572-585), w której stwierdziły , iż podpisy na obydwu przedmiotowych wekslach **nakreślił prawdopodobnie F. B., stwierdzając jednocześnie o niemożności wyprowadzenia kategoriycznych wniosków w tym zakresie.**

Na rozprawie w dniu 25 września 2019 roku biegła J. G. złożyła opinię uzupełniającą z której wynika, iż część podpisu „B.” na przedmiotowych wekslach złożył F. B. a co do części „P.” nie jest tego w stanie kategoriycznie stwierdzić z uwagi na obowiązujące w laboratorium procedury – gdyby wydawała opinię jako osoba prywatna stwierdziłaby kategoriycznie iż całość podpisów „P. B.” nakreślił oskarżony F. B. (opinia uzupełniająca k – 602-603v).

Na tej samej rozprawie Sąd Okręgowy w Lublinie dopuścił dowód z opinii innego biegłego z zakresu badania pisma ręcznego na okoliczność czy da się określić czy podpisy (...) na przedmiotowych wekslach nakreślił F. B. czy P. B. (k – 604-604v).

W wyniku tego postanowienia została sporządzona opinia pisemna przez biegłego W. S. (2) , z jej treści i wniosków wynikało , że przedmiotowe podpisy nie zostały sporządzone przez P. B. jak **również prawdopodobnie nie zostały nakreślone przez F. B.** (opinia k – 628-654).

Sąd Okręgowy w Lublinie zarządził wezwanie na termin rozprawy biegłych J. G. i W. S. (2) celem przeprowadzenia konfrontacji

i wyjaśnienia różnic w ich opiniach.
(zarządzenie k – 661v).

Na rozprawie w dniu 20 listopada 2019 roku biegli J. G. i W. S. (2) złożyli uzupełniające opinie , pozostając przez zaprezentowanych w opiniach pisemnych wnioskach (k – 675-684).

Na rozprawie w dniu 18 grudnia 2019 roku Sąd Okręgowy w Lublinie zgodnie z wcześniejszym wnioskiem prokuratora (k -683) dopuścił dowód z opinii Biura Ekspertyz Sądowych w L. na okoliczność czy podpisy „ P. B.” na przedmiotowych wekslach nakreślił F. B. czy P. B. (k – 706-706v).

W wykonaniu tego postanowienia Biuro (...) w L. w osobie biegłego M. O. (2) sporządziło opinię na piśmie , z której wynika , że podpisy „P. B.” na przedmiotowych wekslach z dużym prawdopodobieństwem nie są podpisami P. B. oraz , iż **nie można jednoznacznie potwierdzić czy tez wykluczyć wykonawstwa powyższych podpisów przez F. B.** (opinia k – 726-755).

Na rozprawie w dniu 19 lutego 2021 roku Sąd Okręgowy w Lublinie oddalił wniosek dowodowy o wezwanie na rozprawę biegłego M. O. (2) z Biura Ekspertyz Sądowych w L. celem złożenia przez niego opinii uzupełniającej oraz pozostałych biegłych sporządzających opinie w tej sprawie celem przeprowadzenia konfrontacji (k- 768v-769) , wydając następnie wyrok w niniejszej sprawie.

Z pisemnych motywów zaskarżonego wyroku wynika , iż Sąd I instancji dokonując ustaleń faktycznych oparł się na wnioskach opinii biegłej J. G. w szczególności co do ustalenia, że to oskarżony

F. B. nakreślił na przedmiotowych wekslach część podpisu „ P. B. ”, tj. nazwisko „B.” jednocześnie uznając, iż wniosek ten nie pozostaje w sprzeczności z opiniami biegłych W. S. (2) i M. O. (2) wobec niekategoryczności w tym przedmiocie ich opinii (uzasadnienie k – 785-788).

Sąd Apelacyjny w Lublinie oceniając prawidłowość proceduralną postępowania Sądu I instancji zważył co następuje :

- błędem było oddalenie wniosku dowodowego o wezwanie na rozprawę biegłego M. O. (2) z Biura Ekspertyz Sądowych w L. celem złożenia przez niego opinii uzupełniającej na rozprawie (k – 768v-769). Strony bowiem mają prawo do zadawania pytań biegłemu sporządzającemu opinię pisemną w celu ewentualnego jej uzupełnienia, wyjaśnienia jej treści itp. Błąd ten jednak został konwalidowany na etapie postępowania odwoławczego przed Sądem Apelacyjnym w Lublinie, bowiem biegły ten został wezwany na rozprawę, złożył opinię uzupełniającą a strony miały możliwość zadawania mu pytań (k – 848v-849);

-postępowanie Sądu I instancji w przedmiocie dopuszczania dowodu z opinii kolejnych biegłych było prawidłowe i zgodne z art. 201 k.p.k. Zgodnie z tym przepisem gdy opinia jest niepełna lub niejasna lub zachodzi sprzeczność w samej opinii lub między różnymi opiniami w tej samej sprawie, można ponownie wezwać tych samych biegłych lub powołać innych. Po złożeniu bowiem opinii zarówno ustnej jak i pisemnej przez biegłą J. G. , Sąd I instancji dopuścił dowód z opinii biegłego W. S. (2) (k – 604-604v). Wprawdzie

w treści samego postanowienia Sąd Okręgowy w Lublinie w postanowieniu nie wskazał dlaczego powołuje nowego biegłego lecz powody jego powołania wskazuje treść przepisu art. 201 k.p.k. Rozumując a contrario gdyby opinia tej biegłej była pełna, jasna i nie byłoby w niej wewnętrznych sprzeczności nie byłoby podstaw dopuszczania dowodu z opinii innego biegłego. Następnie, po sporządzeniu opinii przez biegłego W. S. (2) i stwierdzeniu sprzeczności między jej treścią a treścią opinii biegłej J. G. Sąd I instancji wezwał tych biegłych celem złożenia opinii uzupełniających a po ich złożeniu, po stwierdzeniu faktu istnienia dalszej sprzeczności między ich treścią dopuścił dowód z opinii Biura Ekspertyz Sądowych w L. (k – 683), które to Biuro sporządziło pisemną opinię.

Natomiast jako całkowicie nielogiczne i niezgodne z doświadczeniem życiowym a więc naruszające art. 7 k.p.k. jawią się wnioski jakie z analizy materiału dowodowego a właściwie z omówionych powyżej opinii wyprowadził Sąd Okręgowy w Lublinie. Przypomnijmy, że iż Sąd I instancji dokonując ustaleń faktycznych oparł się na wnioskach opinii biegłej J. G. w szczególności co do ustalenia, że to oskarżony F. B. nakreślił na przedmiotowych wekslach część podpisu „P. B.”, tj. nazwisko „B.” jednocześnie uznając, iż wniosek ten nie pozostaje w sprzeczności z opiniami biegłych W. S. (2) i M. O. (2) wobec niekategoryczności w tym przedmiocie ich opinii (uzasadnienie k – 785-788). Stwierdzenie te są całkowicie nieprzekonywujące a w części zupełnie błędne. Przede wszystkim należy zauważyć, iż

opinie składane w tej sprawie przez biegłą J. G. różniły się wnioskami – na początku były to opinie nie kategoryczne wskazujące tylko na prawdopodobieństwo złożenia podpisów „P. B.” przez oskarżonego F. B. i dopiero w opiniach ustnych złożyła opinię w części (dotyczącej nazwiska „B.”) kategoryczną w tym przedmiocie. Abstrahując od wskazywanych przez tą biegłą przyczyn nie kategoryczności jej opinii dotyczących kwestii proceduralnych w Laboratorium, w którym jest zatrudniona, nie sposób uznać jej opinii za jasne, pełne i nie zawierające wewnętrznych sprzeczności choćby ze względu na wskazane wyżej różnice. Wydaje się, że także Sąd Okręgowy w Lublinie tak ocenił te opinie gdyż dopuścił dowód z opinii innego biegłego z tego zakresu W. S. (2) (k – 604-604v). Powtórzyć należy, iż gdyby opinia tej biegłej była pełna, jasna i nie byłoby w niej wewnętrznych sprzeczności nie byłoby podstaw dopuszczania dowodu z opinii innego biegłego zgodnie z art. 201 k.p.k. Następnie zauważyć należy, iż, z treści i wniosków opinii sporządzonej przez biegłego W. S. (2) wynikało, że przedmiotowe podpisy nie zostały sporządzone przez P. B. jak również prawdopodobnie nie zostały nakreślone przez F. B. (opinia k – 628-654). Stanowisko to biegły podtrzymał w opinii uzupełniającej złożonej na rozprawie. Także Biuro (...) w L. w osobie biegłego M. O. (2) sporządziło opinię na piśmie, z której wynika, że podpisy „P. B.” na przedmiotowych wekslach z dużym prawdopodobieństwem nie są podpisami P. B. oraz, iż nie można jednoznacznie potwierdzić czy też wykluczyć wykonawstwa

powyższych podpisów przez F. B. (opinia k – 726-755).

W tej sytuacji , jako błędne jawi się stanowisko Sądu I instancji zaprezentowane w pisemnych motywach zaskarżonego orzeczenia, iż „ brak stanowczości i kategoryczności przy formułowaniu wniosków tych opinii nie ma jednak w świetle całej jej treści takiej wartości dowodowej, która obniżałaby siłę przekonywania opinii J. G., która Sąd w pełni podziela”. Jeśli tak, to zupełnie niezrozumiałe jest dopuszczanie przez Sąd I instancji dowodów z opinii kolejnych biegłych tej specjalności. Poza tym biegli W. S. (2) i biegły M. O. (2) wydając opinie o nie możliwości stwierdzenia czy podpis „P. B.” na przedmiotowych wekslach został nakreślony przez F. B. stwierdzili jednocześnie , iż materiał dowodowy zebrany w sprawie nie pozwala na to ustalenie. I to jest stwierdzenie kategoryczne. Biegła J. G. w swych opiniach , aczkolwiek nie we wszystkich (wcześniejsza część uzasadnienia) twierdziła , że ten sam materiał pozwala na częściowo kategoryczne stwierdzenie w tym przedmiocie. I to jest właśnie sprzeczność między tymi opiniami.

Reasumując : Sąd Apelacyjny w Lublinie dokonał oceny przedstawionych mu dowodów oraz rozumowania oceny w tym przedmiocie przez Sąd I instancji i uznał , iż narusza ono art. 7 k.p.k. a więc jest niezgodne z logiką i doświadczeniem życiowym. Sąd dokonał oceny dowodów i w całości podzielił treść i wnioski opinii sporządzonych przez biegłych W. S. (2) i M. O. (2) – są one jasne, pełne , nie zawierają wewnętrznych sprzeczności a

nadto są wzajemnie zgodne. Jednoznacznie z nich wynika, iż brak jest dowodów dla przypisania oskarżonemu F. B. sprawstwa w zakresie podrobienia podpisów „P. B.” na przedmiotowych wekslach. Sąd Apelacyjny w Lublinie dokonał w tym przedmiocie krytycznej analizy opinii biegłej J. G. z uwagi na sprzeczności występujące w jej opiniach analizowanych w aspekcie chronologii ich składania. W żadnym razie opinii tych nie można uznać za jasne i pełne i pozbawione sprzeczności chociażby z uwagi na różnice we wnioskach. Są także sprzeczne z wyżej cytowanymi opiniami biegłych W. S. (2) i M. O. (2), których treść i wnioski Sąd Apelacyjny w Lublinie podzielił.

W tej sytuacji, wobec nie przyznania się oskarżonego F. B. do popełnienia tego czynu i braku jakichkolwiek innych dowodów w tym przedmiocie, istnienia wprawdzie poszlak wskazujących na jego sprawstwo w tym zakresie (wprowadzenie weksli do obrotu) lecz nie wykluczających innych możliwości, tj. podrobienia weksli przez inną osobą Sąd Apelacyjny w Lublinie zmienił zaskarżony wyrok, eliminując z opisu czynów mu przypisanych, iż podrobił on przedmiotowe weksle przez nakreślenie podpisu „B.” a z kwalifikacji prawnej przypisanych mu czynów i podstawy skazania art. 310§1 k.k..

Wobec powyższej zmiany jako oczywiście niezasadny jawi się zarzut błędu w ustaleniach faktycznych zawarty w apelacji prokuratora (wcześniejsza część uzasadnienia).

Natomiast zarzuty zawarte w punktach 1 i 2 apelacji obrońcy

F. B. adw. F. P. i zarzuty zawarte w punkcie I, II i IV apelacji obrońcy tegoż oskarżonego adw. S. F. odnoszące się do obrazy przepisów postępowania i błędu w ustaleniach faktycznych poprzez przyjęcie , iż to F. B. nakreślił podpis „B.” na przedmiotowych wekslach częściowo należy uznać za zasadne jak np. zarzuty kwestionujące podzielenie przez Sąd I instancji wniosków opinii biegłej J. G. zaś pozostałe wobec zmiany wyroku w tym zakresie przez Sąd Apelacyjny w Lublinie należy uznać za zdezaktualizowane. Dotyczy to np. zarzutów dotyczących nie wzięcia pod uwagę problemów z pisaniem oskarżonego F. B. czy też zaniechania ustalenia jak stan zdrowia P. B. mógł wpłynąć na motorykę jego ruchów i zmiany w charakterze pisma (apelacja adw. F. P.).

Jeśli chodzi o pozostałe zarzuty zawarte w apelacjach obrońców F. B. to zważyć należy , co następuje :

- zarzut zawarty w punkcie III obrońcy oskarżonego adw. S. F. jest niezasadny. Sąd I instancji oddalając go (k – 683v-684) wskazał , iż na te okoliczności , tj. czasu nakreślenia przedmiotowych podpisów wypowiedzieli się już biegli opiniujący w sprawie co jest bezsporne i w związku z tym uznał za zbędne. Sąd Apelacyjny w Lublinie podziela to stanowisko aczkolwiek nie do końca podziela tezę zawartą w uzasadnieniu , iż ustalenie czasu złożonych podpisów nie ma znaczenia dla ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie.

Powyższy zarzut, zdezaktualizował się jednak na etapie postępowania odwoławczego. Zauważyć bowiem należy, iż Sąd Apelacyjny w Lublinie

dopuszczył dowód z uzupełniającej opinii biegłego M. O. (2), który odniósł się w niej do tego problemu (k – 848v-849).

-zarzut zawarty w punkcie V apelacji obrońcy oskarżonego adw. S. F. dotyczący ustaleń Sądu I instancji odnośnie wykształcenia oskarżonego jest zasadny lecz okoliczność ta nie ma dla rozstrzygnięcia w sprawie niniejszej.

-zarzut zawarty w punkcie 1 apelacji obrońcy oskarżonego adw. S. F. dotyczący obrazy prawa materialnego a to art. 310§1 k.k. jest całkowicie nieaktualny wobec zmiany przez Sąd Apelacyjny w Lublinie opisu czynu przypisanego oskarżonemu F. B. i wyeliminowania z kwalifikacji prawnej czynu tego przepisu.

- zarzuty zawarte w punktach 2 i 3 apelacji obrońcy oskarżonego adw. S. F. dotyczą wymiaru kary grzywny orzeczonej wobec oskarżonego i obciążenia go wydatkami w sprawie oraz zasądzenia opłat – wobec zmian wyroku w tym zakresie przez Sąd Apelacyjny w Lublinie zostaną one omówione w dalszej części uzasadnienia.

- zarzuty zawarte w apelacji obrońcy oskarżonego adw. F. P. odnośnie naruszenia przepisów postępowania poprzez odmówienie wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego F. B. co do okoliczności wejścia przez niego w posiadanie tych weksli, ich stanu i ich puszczenia w obieg oraz jego świadomości co do treści weksli i zamiaru wprowadzenia w błąd i doprowadzenia pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem są bezzasadne.

W tym miejscu należy stwierdzić co następuje :

- bezsporne jest użycie przedmiotowych weksli przez F. B. poprzez przekazanie ich adw. S. F. celem ich realizacji,

-bezsporne jest , iż na wekslach znajdował się podrobiony podpis P. B.,

-bezsporne , iż w treści weksli wpisane były nieprawdziwe dane dotyczące zobowiązań pokrzywdzonych R. B. (1) i M. W.,

-bezsporne jest, że na wekslach znajdowały się indosy „ustępuje bez obliża na okaziciela”

Przypomnieć w tym miejscu należy, iż Sąd ma obowiązek dokonywania ustaleń faktycznych zgodnie z logiką i doświadczeniem życiowym.

Z wyżej ustalonych faktów wynika kilka oczywistych wniosków.

Po pierwsze to, , iż w treści weksli wpisane były nieprawdziwe dane dotyczące zobowiązań pokrzywdzonych R. B. (1) i M. W. jednoznacznie świadczy o tym, że osoba je dokonująca zrobiła to w celu doprowadzenia pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem – jakkolwiek inny wniosek w tym przedmiocie były nielogiczny. Oczywiście teoretycznie możliwe jest działanie bezcelowe, nieracjonalne lecz zdarza się ono wyjątkowo rzadko a w sprawie niniejszej kolejne fakty temu przeczą.

Po drugie to, iż podpis P. B. był podrobiony na tych wekslach oraz iż że na wekslach znajdowały się indosy „ustępuje bez obliża na okaziciela” jednoznacznie wskazuje , iż P. B. za swego życia nie brał udziału w podrobieniu tego weksla i w próbie doprowadzenia

pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem – gdyby tak było to nie musiałyby podrabiać swych podpisów i indosy na wekslach byłyby zbyteczne – mógłby sam egzekwować sumy pieniężne wpisane na wekslach.

W tym miejscu przypomnieć należy, iż Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka R. B. (2) o rzekomym podpisywaniu przez niego w trakcie choroby P. B. wielu dokumentów na jego prośbę bez wyraźnego celu (wcześniejsza część uzasadnienia wraz z argumentacją w tym zakresie).

Po trzecie brak jest jakichkolwiek podstaw do ustalenia, iż nieustalona osoba za życia P. B. podrobiła w wyżej wymieniony sposób przedmiotowe weksle – Sąd Apelacyjny w Lublinie bezspornie ustalił, iż celem takiego a nie innego podrobienia było doprowadzenia pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem a okolicznością bezsporną jest, iż za życia P. B. nie doszło do wprowadzenia tych weksli do obiegu. Ustalenie, iż inna osoba dokonała podrobienia tych weksli w takim a nie innym celu a następnie pozostawiła je bez jakichkolwiek dalszych czynności jest ustaleniem nielogicznym i niezgodnym z doświadczeniem życiowym. Brak byłoby jakiegokolwiek motywu takiego działania.

W tej sytuacji nie sposób dać wiary wyjaśnieniom oskarżonego F. B., iż wszedł w posiadanie przedmiotowych weksli w stanie jakim są one w chwili obecnej, tj. z podrobionymi podpisami P. B., wpisanymi nieprawdziwymi danymi dotyczącymi zobowiązań pokrzywdzonych R. B. (1) i M. W.

oraz naniesionymi indosami – z wyżej cytowanych faktów jest to nieprawdopodobne.

Po czwarte brak jest jakichkolwiek podstaw do ustalenia, iż nieustalona osoba po śmierci P. B. i po wejściu w posiadanie weksli przez F. B. bez jego wiedzy podrobiła w wyżej wymieniony sposób przedmiotowe weksle – Sąd Apelacyjny w Lublinie bezspornie ustalił, iż celem takiego a nie innego podrobienia było doprowadzenie pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Po pierwsze nie byłoby takiej możliwości bo weksle znajdowały się w posiadaniu F. B. a po drugie nawet gdyby przyjąć teoretycznie, iż taka możliwość by była nikt bez wiedzy F. B. nie podjął próby egzekwowania zobowiązań z tych weksli. Ustalenie, iż inna osoba bez świadomości F. B. dokonała podrobienia tych weksli w takim a nie innym celu a następnie pozostawiła je bez jakichkolwiek dalszych czynności a F. B. nie wiedząc o tym fakcie wprowadził te weksle do obrotu. jest ustaleniem nielogicznym i niezgodnym z doświadczeniem życiowym.

W tej sytuacji jedynym możliwym ustaleniem zgodnym z logiką i doświadczeniem życiowym jest ustalenie, iż F. B. wprowadzając te weksle do obrotu miał świadomość, iż są one podrobione, tj. iż na wekslach znajdował się podrobiony podpis P. B. i w treści weksli wpisane były nieprawdziwe dane dotyczące zobowiązań pokrzywdzonych R. B. (1) i M. W. i zrobił to w celu doprowadzenia pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Inne ustalenia w tym przedmiocie byłyby całkowicie nieracjonalne. Oczywiście, jak wcześniej wspomniano, można

wyobrazić sobie inne możliwości zakładające jednak całkowitą nieracjonalność działań ludzkich jednak nie deprecjonują one przedmiotowych ustaleń. Założyć by należało bowiem, iż nieustalona osoba za życia P. B. lub po jego śmierci weszła w posiadanie tych weksli (co już samo w sobie jest nieprawdopodobne gdyż z materiału dowodowego wynika, iż posiadali je najpierw P. B. a potem F. B.), dokonała stosownych podrobień w celu doprowadzenia pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem a następnie od tych czynności z nieznanymi przyczynami od tych czynności odstąpiła a F. B. nie mając świadomości tych faktów wprowadził te weksle do obrotu. Sąd Apelacyjny w Lublinie uważa, iż jest to niemożliwe.

Reasumując : jedynym logicznym i racjonalnym wnioskiem jest, iż oskarżony F. B. wprowadzając te weksle do obrotu miał świadomość, iż są one podrobione, tj. iż na wekslach znajdował się podrobiony podpis P. B. i w treści weksli wpisane były nieprawdziwe dane dotyczące zobowiązań pokrzywdzonych R. B. (1) i M. W. i zrobił to w celu doprowadzenia pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem.

Brak jest podstaw do przypisania F. B. sprawstwa w zakresie podrobienia przedmiotowych weksli (wcześniejsza część uzasadnienia). Oczywiście można teoretycznie rozważać dokonanie przez oskarżonego tego czynu w formie współsprawstwa czy też w jednej z form zjawiskowych tj. podżegania czy też pomocnictwa lecz byłyby to tylko rozważania teoretyczne oparte na domniemaniach, które

przy ustalaniu stanu faktycznego są niedopuszczalne.	
Wniosek	
O uniewinnienie F. B. od zarzucanych mu czynów ewentualnie o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
W świetle dokonanych ustaleń przez Sąd Apelacyjny w Lublinie brak jest podstaw do uwzględnienia wniosków o uniewinnienie F. B. od zarzucanych mu czynów ewentualnie o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji (wcześniejsza część uzasadnienia)	

1OKOLICZNOŚCI	PODLEGAJĄCE
UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
1ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
0.11.	Przedmiot utrzymania w mocy

<p>o.1Sąd Apelacyjny w Lublinie utrzymał w mocy rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego w Lublinie w części niezmienionej, tj. odnośnie orzeczenia przepadku i zwrotu wydatków.</p>	
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>	
<p>Orzeczenie Sądu Okręgowego w Lublinie jest w tym przedmiocie prawidłowe i nie wymaga żadnej korekty.</p>	
<p>0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>0.0.11.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>
<p>o.o.1Sąd Apelacyjny w Lublinie zmienił zaskarżony wyrok w części dotyczącej opisu przypisanych oskarżonemu czynów oraz kwalifikacji prawnej oraz na podstawie art. 91§1 k.k. w zw. z art. 310§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. wymierzył mu karę jednego roku pozbawienia wolności oraz 200 stawek grzywny określając wysokość jednej stawki na 100 złotych oraz na podstawie art. 69§1 i 2 k.k. i art. 70§1 k.k. warunkowo zawiesił wykonanie wymierzonej oskarżonemu F. B. kary pozbawienia wolności na okres próby 2 lat, zasądził stosowną kwotę tytułem opłaty za obie instancje i obciążył go wydatkami postępowania odwoławczego.</p>	
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>	
<p>Powodem zmiany w opisach czynu i kwalifikacji prawnej czynów były inne ustalenia faktyczne Sądu Apelacyjnego w Lublinie dotyczące eliminacji z opisu czynu ustalenia o podrobieniu przez oskarżonego przedmiotowych weksli i jednocześnie eliminacji z kwalifikacji prawnej czynu i podstawy skazania art. 310§1 k.k. (wcześniejsza część uzasadnienia). W tej sytuacji zaszła konieczność wymierzenia na nowo kary oskarżonemu na podstawie innych przepisów , tj. art. 310§2 k.k.</p> <p>Sąd Apelacyjny w Lublinie wymierzył oskarżonemu F. B. karę za ciąg popełnionych przestępstw w wymiarze 1 roku pozbawienia wolności i 200 stawek grzywny określając wysokość jednej stawki na 100 złotych. Wymierzając karę Sąd Apelacyjny w Lublinie miał na uwadze przedmiotowe i podmiotowe przesłanki jej</p>	

wymiaru zawarte w art. 53 §1 i 2 k.k. W szczególności miał na uwadze stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, stopień winy, relatywnie niewielką wartość mienia będącego przedmiotem czynu, brak szkody oraz warunki osobiste F. B. w tym ustabilizowany tryb życia i dotychczasową niekaralność, fakt, iż czyn ten był jednorazowym odstępstwem od prowadzonego przez niego życia. Biorąc te wszystkie okoliczności pod uwagę Sąd Apelacyjny w Lublinie wymierzył oskarżonemu karę pozbawienia wolności w wysokości dolnego zagrożenia ustawowego. Kara ta spełni swą rolę wychowawczą dla oskarżonego, dla którego będzie dostateczną karą powodującą, iż nie naruszy on więcej porządku prawnego

Jednocześnie jeśli chodzi o karę grzywny – to wymierzając ją w wysokości 200 stawek dziennych Sąd miał na uwadze okoliczności, mające wpływ na jej wymiar, mając przy tym na względzie dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 k.k.. Sąd miał także na uwadze okoliczności podniesione w apelacji obrońcy oskarżonego F. B. adw. S. F. odnoszące się do sytuacji materialnej i rodzinnej oskarżonego (zarzut 3 apelacji). Także nie budzi zastrzeżeń wysokość stawki dziennej grzywny – jest ona dostosowana do sytuacji rodzinnej i materialnej oskarżonego F. B..

Na zasadzie art. 69§1 i 2 k.k. i art. 70§1 k.k. Sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec F. B. kary pozbawienia wolności na okres próby 2 lat. Zdaniem Sądu, dotychczas tryb ustabilizowany życia oskarżonego, jego niekaralność uzasadnia twierdzenie, iż będzie to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary a w szczególności zapobiegnie ponownemu naruszeniu przez niego porządku prawnego. Tak ukształtowana kara będzie dostateczną nauką dla oskarżonego. Zdaniem Sądu Apelacyjnego w Lublinie zasługuje on na danie mu szansy ułożenia życia w warunkach wolnościowych.

Stwierdzić należy, że przez przeoczenie Sąd Apelacyjny w Lublinie nie orzekł któregokolwiek z obowiązków o których mówi art. 72§1 k.k. pomimo, że w sprawie został wobec oskarżonego orzeczony przepadek a nie żaden z środków karnych.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego w Lublinie tak ukształtowana kara nie jest ani rażąco surowa ani rażąco łagodna.

Przypomnieć w tym miejscu należy , że z rażąco niewspółmiernością kary za określone przestępstwo mamy do czynienia wówczas , gdy na podstawie wszystkich okoliczności mających wpływ na jej wymiar można ustalić , że zachodzi wyraźna różnica pomiędzy karą wymierzoną przez sąd I instancji , a karą jaką należałoby wymierzyć w instancji odwoławczej przy prawidłowym zastosowaniu dyrektyw wymiaru kary zawartych w art. 53 k.k. i dalszych (wyrok Sądu Najwyższego z 14 grudnia 1973 roku w sprawie III KR 254\73 – OSNPG 3-4\1974 poz. 51 , wyrok Sądu Najwyższego z 2 lutego 1995 roku w sprawie II KRN 198\94 – OSN Prok. i Pr. 6\1995 poz.18). Nie chodzi w tej sytuacji o każdą ewentualną różnicę w ocenach co do wymiaru kary , ale o różnicę zasadniczą , która powodowałaby , iż karę wymierzoną dotychczas należałoby traktować jako rażąco niewspółmierną , z uwagi na jej łagodność lub surowość.

Kara pozbawienia wolności może być uznana za rażąco niewspółmiernie surową zarówno z powodu nadmiernej jej wysokości, jak i z powodu nieorzeczenia warunkowego zawieszenia jej wykonania (wyrok Sądu Najwyższego z 9 stycznia 1973 roku w sprawie V KRN 474/72 – OSNKG 6/1973 poz. 76). Jednocześnie orzeczenie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania może w określonych okolicznościach sprawić , iż będzie ona uznana za rażąco łagodną.

Z żadną tego rodzaju sytuacją nie mamy do czynienia w sprawie niniejszej.

Brak jest także podstaw do zastosowania wobec oskarżonego F. B. instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary (wcześniejsza część uzasadnienia przez omawianiu apelacji prokuratora)

Reasumując : w żadnym razie , zdaniem Sądu Apelacyjnego w Lublinie , kar wymierzonych oskarżonemu F. B. zarówno pozbawienia wolności jak i grzywny nie można uznać za rażąco niewspółmiernie łagodne czy też surowe.

0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji

0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
1 Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
--------------------------------	-------------------------

IV	Na podstawie art. 627 k.p.k. Sąd Apelacyjny w Lublinie zasądził od oskarżonego F. B. na rzecz Skarbu Państwa stosowną kwotę tytułem opłat za obie instancje i obciążył kosztami postępowania odwoławczego. Sąd miał na względzie zarzut zawarty w apelacji obrońcy oskarżonego adw. S. F. (zarzut 2) lecz nie znalazł podstaw do jego uwzględnienia – zdaniem Sądu sytuacja majątkowa i rodzinna oskarżonego nie uzasadnia w żadnym razie zwolnienia go od tych obowiązków.
----	--

1PODPIS
Grażyna Jakubowska Jacek Michalski Wojciech Zaręba

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Rozstrzygnięcie zawarte w punktach I i II zaskarżonego wyroku		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego F. B. adw. S. F.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Uznanie oskarżonego za winnego zarzucanych mu czynów		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	3		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego F. B. adw. F. P.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Uznanie oskarżonego za winnego zarzucanych mu czynów		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

--	--	--